

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **Share Car !, z.s.**, IČ 06853854, se sídlem Verneřice, Příbramská 67,
zastoupen: Mgr. Václav Voříšek, advokát, se sídlem Praha 8, Ledčická 649/15,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 936/3,

o nezákonném zásahu,

takto:

I. Určuje se, že zásah žalovaného vůči žalobci spočívající v nezaslání přístupových údajů k datové schránce žalobce do datové schránky statutárního orgánu žalobce bezodkladně po zřízení datové schránky, a ve zpřístupnění datové schránky žalobce před doručením přístupových údajů k této datové schránce do datové schránky statutárního orgánu žalobce, byl nezákonný.

II. Žalovaný je povinen na náhradě nákladů řízení zaplatit žalobci částku 17 200 Kč ve lhůtě do třiceti (30) dnů od právní moci rozsudku do rukou Mgr. Václava Voříška, advokáta.

Odůvodnění

[1] Žalobce v žalobě uvedl, že prostřednictvím svého statutárního orgánu dne 18. března 2018 zaslal žalovanému e-mailem žádost o zřízení datové schránky právnické osoby, kde v souladu s údaji uvedenými v obchodním rejstříku uvedl, že osobou oprávněnou jednat jménem právnické osoby je její statutární orgán, tj. ředitel xxxx.

[2] Do dne podání žaloby však nebyly žalobci, resp. jeho statutárnímu orgánu, doručeny přístupové údaje k datové schránce žalobce, čímž došlo k porušení § 10 odst. 1 zák. č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů (dále jen „zákon nebo zákon č. 300/2008 Sb.“).

[3] Dne 20. dubna 2018 statutárnímu orgánu žalobce došel z adresy notifikace@mojedatovaschranka.cz e-mail s názvem „*Datové schránky: Nová zpráva (schránka: git5kei)*“ a podstatným obsahem ve znění: „*Do datové schránky "Share CAR!, z.s.", typ schránky Právnická osoba, dorazila nová systémová zpráva s identifikačním číslem xxxxx*“, z čehož se žalobce dozvěděl, že došlo ke zřízení a zpřístupnění jeho datové schránky, neboť v opačném případě by do jeho datové schránky nemohla být doručena žádná zpráva (§ 17 odst. 1 zákona).

[4] Z toho žalobce dovozuje, že došlo též k porušení § 10 odst. 2 zákona, neboť žalovaný zpřístupnil datovou schránku žalobce ještě předtím, než došlo k prvnímu přihlášení osoby uvedené v § 8 odst. 3 zákona nebo k uplynutí 15 dnů po doručení přístupových údajů této osobě.

[5] Žalobce dále z opatrnosti (pokud žalovaný doručoval přístupové údaje xxxxpoštou, což mu není známo, ale nemůže to vyloučit) zdůrazňuje, že xxxx je jakožto fyzická osoba držitelem vlastní datové schránky, a proto měl žalovaný přístupové údaje k datové schránce žalobce zasílat xxxx do jeho datové schránky, což vyplývá z důvodové zprávy k příslušnému zákonu, kde je uvedeno, že: „*V případě, že o získání přístupových údajů k datové schránce právnické osoby žádá jménem právnické osoby fyzická osoba, a zároveň již má tato fyzická osoba zřízenou a zpřístupněnou datovou schránku fyzické osoby, orgán veřejné moci zašle přístupové údaje do datové schránky této fyzické osoby.*“ V takovém případě nelze případně považovat zaslání přístupových údajů xxxx poštou, neboť se jedná o postup v rozporu s § 17 odst. 1 zákona (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 5/2017 – 22).

[6] V důsledku těchto nezákonných postupů tedy došlo k situaci, kdy žalobce měl zřízenou a zpřístupněnou datovou schránku, byly mu do ní doručovány datové zprávy, ale nemohl se do ní přihlásit a tyto zprávy si přečíst. Současně nemůže žalobce bezodkladně po zřízení datové schránky tuto využívat ke komunikaci s orgány veřejné moci a soukromými subjekty prostřednictvím informačního systému datových schránek, čímž mu vznikají zbytečné náklady na doručování a není mu umožněno využívat informačního systému datových schránek, který je pro svou spolehlivost a rychlost nejlepší a nejjistější formou doručování.

[7] Dále žalobce soud upozornil, že žalobce a jeho právní zástupce dále kontinuálně zastávají názor, že dřívější úprava účinná do dne 30. června 2017, tj. ust. § 39 odst. 3 písm. d) a e) Směrnice č. 39/2011, Kancelářského a spisového řádu Nejvyššího správního soudu, neměla oporu v zákonech a ústavních zákonech, tedy, že pokud si to právní zástupci a advokáti nepřejí, neměli by být jejich jména a příjmení, včetně sídla, vyvěšována na webu Nejvyššího správního soudu v souvislosti s konkrétními kauzami. Právnímu zástupci se jedná o to, aby za situace, že vystupuje v roce 2017 ve stovkách případů před soudy pro věci správního soudnictví, a účastní se osobně jednání zakončenými soudními rozhodnutími, aby z jednoho webu Nejvyššího správního soudu spravovaného veřejnou mocí nebylo dohledatelné, kdy a kde advokát v roce 2017 byl, tj., časový pracovní program advokáta, neboť pokud nejsou rozhodnutí krajských soudů a Nejvyššího správního soudu plně anonymizována, lze z webu Nejvyššího správního soudu dohledat ze strany veřejnosti a orgánů veřejné moci kdy tj. jakého data a kde tj. v jakém městě u kterého soudu pro věci správního soudnictví advokát vlastně byl, přičemž takovýto časový přehled pohybu advokáta po České republice je věcí soukromou, která by neměla být zveřejňována.

[8] V rámci výše uvedených zásahů žalobce navrhuje, aby zdejší soud rozhodl o tom, že (a) zásah žalovaného vůči žalobci, spočívající v nezaslání přístupových údajů k datové schránce žalobce do datové schránky statutárního orgánu žalobce bezodkladně po zřízení datové schránky, byl nezákonný, a dále, že (b) zásah žalovaného vůči žalobci, spočívající ve zpřístupnění datové

schránky žalobce před doručením přístupových údajů k této datové schránce do datové schránky statutárního orgánu žalobce, byl nezákonný.

[9] Žalovaný s žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí s tím, že datová schránka žalobce, IČ: 06853854, ID qit5kei, byla zřízena dne 20. března 2018 na základě formuláře žádosti, zasláného žalobcem ministerstvu vnitřní věci dne 18. března 2018. Přístupové údaje jsou doručovány v souladu s ustanovením § 10 odst. 1 zákona v režimu do vlastních rukou statutárnímu orgánu jako fyzické osobě (tj. xxxxx).

[10] Zásilka s přístupovými údaji xxxx však zůstala adresátem (tj. xxxxx) nevyzvednuta a po uplynutí desetidenní úložní doby, o čemž byl adresát informován, byla vrácena žalovanému, čímž došlo v souladu s ustanovením § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 500/2004 Sb.“), k jejímu doručení (fikci). Ustanovení § 10 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb. stanovuje okamžik zpřístupnění datové schránky patnáctým dnem od doručení přístupových údajů, nehledě na to, zda tak bylo učiněno osobním převzetím nebo fikcí.

[11] Přístupové údaje jsou nástrojem umožňujícím přístup do datové schránky a využití funkcionalit datové schránky. Jsou bytostně spjaty s konkrétním uživatelem datové schránky a fakticky příčinou přičitatelnosti úkonů provedených s jejich využitím jejich oprávněnému držiteli. To pochopitelně znamená, že s přístupovými údaji je nutno v celém jejich životním cyklu nakládat tak, aby nemohlo dojít k jejich zneužití. Ve vztahu k oprávněnému držiteli přístupových údajů to explicitně stanoví ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., implicitně však tato povinnost vyplývá i ve vztahu ke správci datových schránek (mimo jiné právě z požadavku na doručení do vlastních rukou). Způsob doručení přístupových údajů jejich oprávněným držitelům tedy musí zajistit, aby se s nimi nemohla seznámit jiná osoba než oprávněný držitel.

[12] Žalovaný je toho názoru, že doručení přístupových údajů prostřednictvím datové schránky není způsobem, který zajistí důvěrnost těchto přístupových údajů. Důvodem je skutečnost, že de iure není přístup do datové schránky omezen toliko na subjekt, jemuž je datová schránka zřízena. Důvěrný obsah dokumentu obsahujícího přístupové údaje činí takovýto dokument svou povahou nezpůsobilý k doručení prostřednictvím datové schránky.

[13] Městský soud v Praze již o žalobě rozhodl rozsudkem ze dne 6. února 2019, čj. 6 A 71/2018-56, a žalobu zamítl. Tento rozsudek byl k podané kasační stížnosti žalobce zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. srpna 2019, čj. 8 As 57/2019-57, a věc byla vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení.

[14] V odůvodnění tohoto rozsudku Nejvyšší správní soud podrobně rozebral právní úpravu a argumentaci účastníků řízení, když v závěru uvedl tento právní názor, kterým je zdejší soud při posouzení této žaloby vázán: „*Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že zákon o elektronických úkonech nevyžaduje doručení přístupových údajů výlučně a pouze primárně pověřené osobě, ale postačuje doručení „do vlastních rukou“ tak, jak jej definuje zákon o elektronických úkonech, případně správní řád.*“ V dalších argumentech odkazuje zdejší soud na odůvodnění tohoto rozsudku, které je účastníkům známo, a které se soudu jeví jako neracionální znovu přepisovat.

[15] Ze shora uvedeného je tak patrné, že závazný právní názor Nejvyššího správního soudu vymezuje postup žalovaného spočívající doručení přístupových údajů za nesouladný se zákonem, Městský soud v Praze tak nemá jinou možnost, než posoudit takový postup jako zásah, který byl proveden v rozporu se zákonem a konstatovat, že se jednalo o nezákonný zásah.

[16] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že ve věci byl procesně úspěšný žalobce, náleží mu náhrada nákladů řízení, a to za zaplacený soudní poplatek (2 000 Kč za žalobu, 5 000 Kč za kasační stížnost, když Městský soud v Praze vychází z toho, že tento soudní poplatek byl zaplacen, když bylo o kasační stížnosti věcně rozhodnuto), a z odměny za zastupování advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů. Výše odměny za úkon činí 3 100 Kč a výše režijního paušálu 300 Kč. Ve věci byly učiněny tyto úkony – převzetí věci, seps žaloby, seps kasační stížnosti. Celkové vyčíslení nákladů řízení je následující: odměna - 3100 Kč x 3, režijní paušál - 300 Kč x 3, soudní poplatek - 7000 Kč, celkové náklady řízení bez vyčíslení DPH : 17200 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 4. prosince 2019

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu